

3. Наливайко Л. Р., Степаненко К. В. Міжнародно-правові стандарти прав людини: навч. посіб. Дніпро: ДДУВС, 2019. 184 с.
4. Шатарська Таміла Назівівна. Міжнародні механізми захисту прав людини. Право громадян України на звернення до конвенційних органів з захисту прав людини. URL: <https://www.shatarska.in.ua/2-mizhnarodni-mexanizmi-zaxistu-prav-lyudini-pravo-gromadyan-ukra%D1%97ni-na-zvernennya-do-konvencijnix-organiv-z-zaxistu-prav-lyudini/>
5. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#top
6. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043
7. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права 1966 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042

Павліченко О. В.

доктор юридичних наук, кандидат ветеринарних наук, доцент
Державний біотехнологічний університет
e-mail: pavlichenkoelena777@gmail.com

**ВІДПОВІДНОСТЬ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ
ВЕТЕРИНАРНОЇ СФЕРИ МІЖНАРОДНИМ СТАНДАРТАМ ПРАЦІ,
АНАЛІЗ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ СИТУАЦІЇ**

Ветеринарна медицина відіграє важливу роль у забезпеченні здоров'я тварин, контролі за захворюваннями та забезпеченні безпеки продуктів харчування. Однак, ця галузь також включає ряд професійних ризиків, пов'язаних з роботою з тваринами, хімічними речовинами та інфекційними агентами. Для забезпечення безпеки та благополуччя фахівців ветеринарної медицини необхідно, щоб нормативно-правові акти відповідали міжнародним стандартам праці.

Дана робота є виявленням розбіжностей та прогалін між національними нормами та міжнародними стандартами, а також аналіз їх впливу на умови праці в ветеринарній галузі.

Нами було проведено аналіз нормативно-правових актів, що регулюють діяльність ветеринарної сфери, з урахуванням їх відповідності міжнародним стандартам праці.

Перше - ветеринарне законодавство міжнародного масштабу умовно поділяють на 3 рівні: 1) «глобальне» (світове); 2) союзне (Європейський Союз); 3) окремих держав. Ветеринарне законодавство повинно забезпечувати основу для виконання компетентними органами своїх зобов'язань і рекомендацій, як це визначено в Наземному кодексі та відповідних рекомендаціях Комісії Codex Alimentarius. Воно також має відповідати вимогам міжнародних документів, пов'язаних зі зменшенням біологічних загроз. До того, ж Угодою про застосування санітарних і фітосанітарних заходів (Угода SPS) члени Світової організації торгівлі (СОТ) зобов'язані повідомляти СОТ про зміни в санітарних заходах, особливо про зміни в законодавстві, які впливають на торгівлю, і надавати відповідну інформацію.

Наступне це - кодекси та посібники Всесвітньої організації охорони здоров'я тварин. Вимоги світового ветеринарного законодавства викладені переважним чином в публікаціях (кодексах) Всесвітньої організації охорони здоров'я тварин (World Organisation for Animal Health): 1. Кодекс здоров'я наземних Тварин (Terrestrial Animal Health Code); 2. Посібник з діагностичних тестів і вакцин для наземних тварин (Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals); 3. Кодекс здоров'я водних тварин (Aquatic Animal Health Code); 4. Посібник з діагностичних тестів для водних тварин (Manual of Diagnostic Tests for Aquatic Animals).

Третє - конвенції та угоди, що стосуються аспектів охорони здоров'я тварин та ветеринарної медицини у контексті охорони громадського здоров'я та благополуччя тварин: 1. Конвенція про міжнародну торгівлю видами дикої фауни та флори, що знаходяться під загрозою зникнення (CITES). 2. Міжнародні стандарти здоров'я тварин (OIE). 3. Міжнародні угоди про здоров'я тварин. 4. Угоди про охорону навколишнього середовища.

Як приклад невідповідності українського законодавства до міжнародного ми пропонуємо розглянути питання бджільництва (на прикладі Україна-Німеччина) У Німеччині діє Постанова про хвороби бджіл (die Bienenseuchen Verordnung vom 3. November 2004 (BGBl. I S. 2738)). Німецький закон дуже чіткий: усі дикі тварини знаходяться під захистом, їх не можна ловити, калічити чи вбивати без вагомих причин. Гнізда не повинні бути пошкоджені чи знищені. За знищення ос, бджіл, джмелів тощо, штрафи у різних землях (областях) становлять від 5 тис. до 50 тис. євро.

У квітні 2018 року Німеччина підтримала рішення Європейського союзу про заборону використання неонікотиноїдів – групи пестицидів, шкідливих для бджіл. За використання таких речовин, фермерам буде загрозувати тюремний строк. За законами Німеччини, людина не може мати пасіку без спеціальної ліцензії, яку видають тільки у спеціальних органах. Без неї людина навіть не зможе купити бджіл та вулики.

Українська сторона: на сьогоднішній час в Україні діє Закон України від 22.02.2000 № 1492-III «Про бджільництво ». Він має IX розділів та 42 статті. У розділі VI статті 27 вказано, що охорона бджіл забезпечується шляхом:

1. Вжиття заходів щодо запобігання розоренню та навмисному знищенню бджолиних сімей;
2. Надання ветеринарно санітарної допомоги з метою профілактики та лікування захворювань бджіл;
3. Сприяння безперешкодному перевезенню (кочівлі) пасік;
4. Організації наукових досліджень, спрямованих на охорону бджіл;
5. Проведення через медіа пропаганди зайняття бджільництвом та необхідності охорони бджіл, реклами продуктів бджільництва;
6. Забезпечення оптимальної кількості бджолиних сімей в ареалах їх розселення;
7. Сприяння діяльності, спрямованій на збереження бджіл;

8. Організації державної підтримки бджільництва.

З метою запобігання захворюванню бджіл та додержання ветеринарно-санітарних норм і правил у галузі бджільництва здійснюється державний ветеринарний контроль у порядку, визначеному Законом України "Про ветеринарну медицину". Забороняється проводити оранку та будь-яким іншим чином руйнувати медоносні угіддя, застосовувати засоби захисту рослин, стимулятори їх росту, мінеральні добрива, інші препарати та здійснювати будь-які роботи, що можуть призвести до фізичного знищення бджіл під час медозбору.

У статі 38 розділу VII вказано, що Порушення законодавства в галузі бджільництва тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно з законами України. Відповідальність за порушення законодавства в галузі бджільництва несуть особи, винні у:

- неповідомленні (приховуванні) або наданні неправдивої інформації про виникнення загрози бджолам при застосуванні засобів захисту рослин;
- ухиленні від обов'язкової ветеринарно-санітарної експертизи продуктів бджільництва та їх сумішей; реалізації продуктів бджільництва та їх сумішей, що не пройшли ветеринарно санітарної експертизи;
- порушенні технології вирощування рослин сільськогосподарського та іншого призначення, що призвело до погіршення умов у ареалах розселення бджіл;
- порушенні правил ввезення на територію України та вивезення за її межі бджіл та продуктів бджільництва;
- реалізації на території України не зареєстрованих в Україні засобів захисту бджіл.

Результати аналізу показали, що багато нормативних актів ветеринарної сфери містять положення, що не відповідають міжнародним стандартам.

Впровадження міжнародних стандартів праці у ветеринарну сферу буде сприяти підвищенню професійного статусу працівників ветеринарної медицини, покращенню умов праці та сталому розвитку галузі відповідно до глобальних вимог та очікувань.

На основі проведеного аналізу пропонуємо такі рекомендації щодо покращення відповідності нормативно-правових актів ветеринарної сфери міжнародним стандартам праці:

1. Проведення реформи законодавства в галузі ветеринарної медицини з урахуванням міжнародних стандартів праці, включаючи перегляд існуючих норм і стандартів з урахуванням вимог МОП та інших міжнародних організацій.

2. Розробка та впровадження навчальних програм та курсів з охорони праці та безпеки для фахівців ветеринарної медицини, щоб підвищити їхню поінформованість про професійні ризики та методи їх запобігання.

3. Створення механізмів моніторингу та контролю за дотриманням норм та стандартів праці у ветеринарній сфері, в тому числі проведення регулярних перевірок та аудитів.

4. Проведення інформаційної кампанії серед працівників ветеринарної сфери про їхні права та обов'язки відповідно до міжнародних стандартів праці.

Реалізація цих заходів дозволить створити безпечніші та комфортніші умови праці для фахівців ветеринарної медицини та підвищити якість послуг, які вони надають.

Список використаних джерел:

1. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1206-20#Text>
2. Бджільництво України: монографія / За заг. ред. професора В.О. Постоєнка. Київ: Видавництво Ліра -К, 2021.464с.

3. Дмитренко Ю.П. Трудове право України: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 624 с.
4. Остапенко Ю.О. Шляхи удосконалення правового регулювання реалізації трудових прав працівників. *Юридична наука*. 2020. № 6. С. 330-337. DOI: <https://doi.org/10.32844/2222-5374-2020-108-6-1.40>. <https://journal-nam.com.ua/index.php/journal/article/view/368>.
5. Сіроха Д.І. Локальні нормативно-правові акти: сутність та соціальне призначення. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2019. № 41. Ч. 2. С. 47-50. doi:10.32841/2307-1745.2019.41-2.11.
6. Щербина В.І. Трудове право України: підручник / за ред. В.С. Венедіктова. Київ: Істина, 2008. 384 с.

Півненко Л. В.

старший викладач

Державний біотехнологічний університет

e-mail: lusia_pivnenko@ukr.net

Холод О. О.

студентка 3 курсу, спеціальність 081 «Право»,

Державний біотехнологічний університет

e-mail: sashaholod690@gmail.com

МІЖНАРОДНІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

В сучасних умовах права і свободи людини перестали бути предметом лише внутрішньої компетенції держави, а стали справою всього міжнародного співтовариства. У тих випадках, коли державний механізм не в змозі забезпечити реалізацію прав і свобод людини, міжнародне право передбачає можливість застосування міжнародних механізмів з метою забезпечення і захисту прав та свобод людини. [1, с.17] У науковій доктрині, термін "міжнародний механізм захисту прав людини" означає систему міжнародних (міждержавних) органів і організацій, що діють з метою виконання міжнародних стандартів прав і свобод людини або їх відновлення у випадку порушення.[2, с. 406] Розвиток міжнародних стандартів з прав людини та збільшення впливу міжнародних механізмів в їхньому